ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 513

ΔΕΥΤΕΡΑ
9
ΜΑΪΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ.25 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ.18
ΙΣΑΪΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 22.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 13.3. ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΣΘ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ- ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛΗΝΙΑΙΑ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 763,5

ΚΑΙ ΕΝ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ

Εἰς πρωϊνὴν συνάδελφον ἐδημοσιεύθη χθὲς μία ἐπιστολὴ μὲ σαράντα καὶ πλέον ὑπογραφάς, διὰ τῆς ὁποίας ἐδηλώθη ὅτι οἱ ὑπογράψαντες ἀποχωροῦν ἀπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου, συνεπείᾳ τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας διοικητικῆς τοῦ σωματείου τούτου ἐπιτροπῆς καὶ μερικῶν προτάσεων, τὰς ὁποίας ἀπεδέχθη ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ Ὁμίλου καὶ ἐκ τῶν ὁποίων μεταβάλλεται καὶ ὁ σκοπὸς καὶ ἡ κατεύθυνσίς του. Προσετίθετο δὲ ὅτι οἱ ἀποσχισθέντες πιστεύουν, ὅτι ὁ Ὅμιλος ὤφειλε νὰ παραμείνῃ σωματεῖον καθαρῶς ἐκπαιδευτικόν.

Αἱ ἐσωτερικαὶ περιπέτειαι ἑνὸς σωματείου δὲν ἠμποροῦν συνήθως νὰ ἀπασχολήσουν τὴν δημοσίαν γνώμην. Ἀλλ' εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὸ πρᾶγμα διαφέρει· ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὅμιλος, καὶ λόγῳ τῆς φύσεώς του καὶ λόγῳ τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐδημιούργησαν πρὸ δεκαπενταετίας καὶ πλέον, καὶ λόγῳ τῆς ἐπιρροῆς, τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας ἐξελίξεων δὲν εἶνε ἔν οἱονδήποτε σωματεῖον· καὶ ἡ περὶ αὐτῆς πρόκειται ἐπιστολὴ θέτει, παρ' ὅλην τὴν ὀλιγόλογον ἐπιφυλακτικότητά της, ἓν ζήτημα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος σοβαρώτατου.

Δὲν ὑπῆρξεν Ἕλλην σκεπτόμενος καὶ ἀντιλαμβανόμενος τὴν πρωταρχικὴν σημασίαν ποῦ ἔχει ἡ ἐκπαίδευσις εἰς μίαν ἐλευθέραν πολιτείαν, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἐχαιρέτισε μ' ἐνθουσιασμὸν τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου. Ἡ παιδεία μας, ἀποξηρανθεῖσα εἰς τύπους χωρὶς ἰκμάδα ζωῆς, ἀπολιθωμένη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὀθωνος, ὄχι μόνον δὲν ἐξυπηρέτει τὸν ὑψηλόν της προορισμόν, ἀλλὰ καὶ ἐνέκρωνε κάθε φυσικὴν καλὴν διάθεσιν τῆς «ἐκπαιδευομένης» νεότητος. Ὁ Ὅμιλος ἀνεπέτασε μίαν σημαίαν ἀναγεννήσεως καί, εἰς ἐποχὴν μιᾶς γενικωτέρας ἐθνικῆς ἀναζητήσεως καλυτέρων ἡμερῶν, κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν κρατικὴν ἀντίληψιν.

Ἡ προσπάθεια αὐτῆς τῆς ἀναμορφώσεως εἶχε νὰ παλαίσῃ μὲ ὅλας τὰς δυσκολίας ποῦ παρεμβάλλονται εἰς ὁμοίας ἀνακαινίσεις: τὴν κεκτημένην ἕξιν μιᾶς καταστάσεως, ποῦ εἶχε γίνει παράδοσις διὰ πολλούς· τὴν δυσπιστίαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν πολλῶν, καὶ καλοπίστων ἀκόμη, πρὸς κάθε τολμηρόν, πολὺ ἢ ὀλίγον, νεωτερισμόν· τὴν πεισματωμένην ἀμάθειαν ἄλλων. Ἐπολέμησεν, ἐν τούτοις· καί, εἰς τὸ τέλος, ἐπεκράτησεν.

Ἐπὶ ἔτη—μὲ βραχείας διακοπὰς—ἡ κατεύθυνσις, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ὑπῆρξεν ἡ ἐκπαιδευτικὴ τοῦ Κράτους πολιτική. Ἀλλὰ συνέβη κάτι ἀπὸ πολλοῦ καταφανές: ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὸν Ὅμιλον μετεπήδησαν εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς κρατικῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς, ἐλοξοδρόμησαν, συνεχῶς καὶ σταθερῶς, πρὸς ἕνα γενικώτατον κοινωνικὸν ριζοσπαστισμόν, ὄχι πλέον ἁπλῶς προοδευτικόν, ἀλλ' ἀπροκαλύπτως ἀνατρεπτικὸν τῶν βάθρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐρείδεται ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία ἡ Ἑλληνική. Καὶ ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις ἤρχισε νὰ γίνεται βαθμηδὸν ἁπλῆ προπαγανδίστρια τοῦ Μαρξισμοῦ, θεωρῶν ὑλιστικῶν, τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Καὶ τὴν προσοχὴν μας καὶ τὴν προσοχὴν τῆς Κοινῆς γνώμης ἐπανειλημμένως ἀπησχόλησαν, μὲ ἀνησυχίαν καὶ δυσφορίαν, αἱ ἐκδηλώσεις αὐτῆς τῆς τάσεως καὶ αὐτῆς τῆς συστηματικῆς προσπαθείας.

Φαίνεται, ὅτι ὁ Ὅμιλος ἤδη κατὰ πλειοψηφίαν—καὶ γνωρίζομεν ὅλοι πῶς παρασκευάζονται ὑπομονητικῶς αἱ πλειοψηφίαι αὐταί—ἀπέρριψεν ἐντελῶς καὶ τοὺς ἐλαχίστους ἀκόμη δεσμοὺς ποῦ τὸν συνέδεον μὲ τὸ ἀρχικόν, τὸ καθαρῶς ἐκπαιδευτικόν, πρόγραμμά του. Ἡ δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ τῶν ἀποχωρούντων τὸ ὑπαινίσσεται καθαρώτατα. Καὶ ὅσοι τὴν ὑπέγραψαν—μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ κ. Δελμοῦζος, ἐκ τῶν πρώτων στύλων τοῦ Ὁμίλου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του—ἀνεμέτρησαν, βέβαια, τὴν διαφορὰν τῶν σκοπῶν τοῦ σωματείου ἀπὸ τὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν συγκατέλεγε μεταξὺ τῶν κορυφαίων του τὸν Λαυρέντιον Μαβίλην καὶ τὸν Δραγούμην ἕως τὴν σημερινήν του μετα βολὴν εἰς ὀργάνωσιν διασαλπίζουσαν τὰ θέσφατα τῆς Τρίτης Διεθνοῦς.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ. Ὁ Ὅμιλος, ὅπως ἀπομένει πλέον, δὲν ἐνδιαφέρει κανένα.

Μᾶς ἐνδιαφέρει, ὅμως ὅλους καὶ πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρει ἀπολύτως ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκπαίδευσις. Καὶ θὰ ἔπρεπε—φρονοῦμεν—νὰ προσέξουν οἱ ὑπεύθυνοι κυβερνῆται τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας νὰ μὴ μείνῃ κανεὶς ἐξ ὅσων ἀπαρτίζουν σήμερον τὸν Ἐκπαιδευτικὸν Ὅμιλον εἰς θέσιν ἐκπαιδευτικήν. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαμεν, ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συγχέωνται μὲ ἄλλα οἱαδήποτε. Ὅσοι τρέφουν ἰδέας ἀντιθέτους πρὸς τὰς ἀρχὰς ποῦ ἀποτελοῦν τοὺς ἠθικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ἄρμοὺς τῆς μεγίστης ἑλληνικῆς πλειονότητος, δὲν ἠμποροῦν νὰ εἶνε καὶ οἱ ἐκπαιδευταί της.

Εἶνε μάταιον καὶ παιδαριῶδες νὰ διατείνωνται οἱ ἀνατρεπτικοὶ αὐτοὶ ἐκμεταλλευταὶ κρατικῶν θέσεων, ὅτι καὶ ἄλλοῦ διδάσκονται ἐλευθέρως αἱ προσφιλεῖς εἰς αὐτοὺς ἀρχαὶ καὶ ἰδέαι. Πλὴν τῆς Ρωσσίας, εἰς καμμίαν ἄλλην χώραν τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς δὲν παρέχεται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κράτους ὁμοία διδασκαλία. Καὶ θ' ἀπετέλει σύμπτωμα καθαρᾶς παραφροσύνης, ἐὰν τὸ Κράτος ἠνείχετο νὰ κρατῇ εἰς δημοσίας θέσεις λειτουργούς του, οἱ ὁποῖοι ἐκ τοῦ φανεροῦ καὶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν των ὑπονομεύουν τὰς βάσεις του.

Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ παίζωμεν ἐν οὐ παικτοῖς. Καὶ ἡ χθὲς δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ εἶνε ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ νὰ λάβῃ ἓν κρατικὸν ὑστερόγραφον.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΞΕΩΡΑΪΣΜΟΙ

Τί μεμψίμοιροι ποῦ εἶνε οἱ Ἀθηναῖοι! Ἐννοοῦν νὰ γρινιάζουν καὶ νὰ διαμαρτύρωνται γιὰ τὸ παραμικρόν, καὶ τώρα, εὐρῆκαν, ὦ δίκαιοι Θεοί, ἀφορμὴ γρίνιας τοὺς τέως Βασιλικοὺς σταύλους. Ὁμολογουμένως εἶνε ἀδικαιολόγητοι.

Τώρα, ὅπου ὅλος ὁ κάμπος ἔγεμισε σπίτια, καὶ ἡ γηραιὰ ἐλαία τοῦ Πλάτωνος ἐστολίσθη μὲ κόκκινα λαμπόνια, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κατανάλωσιν τῆς ξανθῆς κόρης τῆς Βαυαρίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς γλυκερίνης, ἀφροστεφανωμένης μπύρας, τώρα, ὅπου τὰ μαῦρα νάματα τῆς ὑπονόμου τοῦ Ἀγίου Δαυὶὴλ, ὅπου ρωμαντικοὶ ἄλλοτε ἐρασταὶ ἔδρεπον μαργαρίτες, ἐρωτῶντες ἀναστενάζοντας, «μ' ἀγαπᾷ—δὲν μ' ἀγαπᾷ», ἐκαλύφθησαν μὲ βαρὺν θόλον, διὰ νὰ ρέουν τὰ νερὰ τῆς Οὔλεν, τώρα ὅπου τὰ γραμμόφωνα ἀναπληροῦν τὰ ἀηδόνια εἰς τοὺς τερπνοὺς παραδείσους, ποῦ θὰ κατέφευγαν οἱ ἐρασταὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀγρῶν, ἂν δὲν ἐφρόντιζε τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον νὰ καταρρίψῃ τοὺς Βασιλικοὺς σταύλους, καὶ νὰ φέρῃ λιγάκι ἐξοχὴ στὴν Ἀθήνα;

Θεωρεῖται μικρὸ πρᾶγμα, ὅταν χρειάζονται δυὸ ὧρες, ἕνα αὐτοκίνητον 40 ἵππων, μία ἀσφάλεια ζωῆς κατ' ἐνδεχομένου ἀτυχήματος καὶ τέσσερα πολυβόλα, γιὰ νὰ πεταχθῇς νὰ ἰδῇς λιγάκι ἐξοχή, ἂν, ἐδῶ, μπορὸς στὴ μύτη σου, μπορεῖς ν' ἀπολαύσῃς ὅλα τὰ θέλγητρα τῆς ἐξοχῆς, ἀπὸ τῶν λουλουδιῶν, μέχρι τῶν βάλτων, τῶν σκουπιδιῶν, τῶν μετὰ πνευμάτων δικαίων κοκιμημένων γάτων, μηδὲ καὶ αὐτῶν τῶν ἄδειων τενεκέδων κονσερβῶν ἐξαιρουμένων, εὐλαβῶν προσφορῶν τῶν ρωμαντικῶν ἐκδρομέων εἰς τὴν μητέρα φύσιν, πλὴν τῶν ἄλλων καὶ ποικιλωνύμων σπονδῶν; Κόκκινες παπαροῦνες ὑψώνουν τὴν κούφια, ὅπως καὶ πολλαὶ τῆς γειτονικῆς Βουλῆς, κεφαλήν των, ἀνάμεσα εἰς τὰ στάχυα τοῦ κριθαριοῦ, ποῦ ἄφησαν καλοκάγαθα τὰ ἄλογα τῶν κάρρων. Τὸ χαμομηλάκι ἐσκέπασε τοὺς γηλόφους μὲ τὴν ἄσπρη ἄνθησί του, καὶ σμήνη μυιῶν ὑψώνουν τὸ βοΰϊσμά τους, ἀπειληκτικόν, ὅταν διαταράξῃ κανεὶς τὴν μακαριότητά τους, ἐπάνω εἰς τὰ πτώματα τῶν γάτων. Ἀρχαῖοι τάφοι καὶ ἐρείπια ποικίλλουν τὸ τοπεῖον, σύμφωνα μὲ τὸ ρωμαντικὸν γοῦστο τοῦ 18ου αἰῶνος, καὶ ἕνας ἀνοικτὸς ὀχετὸς μᾶς συγχρονίζει ἀμέσως μὲ τὴν ἐποχήν μας.

Ἕνα εἶνε μόνον τὸ δυστύχημα. Ὅτι ἡ ρωμαντικὴ αὐτὴ ἐξοχὴ εἶνε φραγμένη μὲ ξύλα. Δὲν ἀπελπιζόμεθα ὅμως. Δὲν μπορεῖ παρὰ συντόμως κάποιο κίνημα νὰ ἐκραγῇ, καὶ τὸ ἐνθουσιῶδες πλῆθος νὰ χρειασθῇ σανίδες.

Τότε ἡ εὐτυχία μας θὰ εἶνε πλήρης, γρινιάρηδες Ἀθηναῖοι, καὶ σπεύσατε νὰ ἐπωφεληθῆτε.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

Τὰ παρασκήνια τοῦ παγκοσμίου δράματος

Τὰ αἴτια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου

Ἀρσατία καὶ Κωνσταντινούπολις. - Διατὶ ὁ Γκρέϋ δὲν ἐπενέβη παρὰ τῇ Ρωσσίᾳ. - Ἡ κινητοποίησις τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. - Ὀλωμᾶς Μπάρκλεϋ. - Ἡ ἐσφαλμένη ναυτικὴ πολιτικὴ της Γερμανίας

Ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ πρίγκηπος Μὰξ τῆς Βάδης

Τὸ σχέδιον τῆς δολοφονίας τοῦ Σεραγέβου ἐχαλκεύθη ἐν Βελιγραδίῳ

Ἐξετάζων διαρκῶς ἐκ νέου τὰ αἴτια τῆς παγκοσμίου συρράξεως, ἐβασανιζόμην αἰ πεποιθήσεις μου ὠφείλοντο εἰς τὸ ἀγαθὸν συνειδός μιᾶς αὐταπάτης, δημιουργηθείσης ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς γερμανικῆς πολεμικῆς προπαγάνδας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπέμεινα ἐπὶ τῶν κάτωθι βασικῶν σημείων:

Τὸ διάδημα τῆς Αὐστρίας, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτηρίσθη ὡς πρόκλησις, δὲν ἦτο ἐν πρᾳ πραγματικότητι εἰμὴ μόνον ἡ ἀπάντησις εἰς μίαν ἀνήκουστον πρόκλησιν. Σημερον εἶναι πλέον ἀνεκκλήτως ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ σχέδιον τῆς δολοφονίας τοῦ Σεραγέβου ἐχαλκεύθη ἐν Βελιγραδίῳ καὶ ὅτι πολλοὶ ἀνώτεροι Σέρβοι ἀξιωματικοὶ ἐτέλουν ἐν γνώσει τοῦ πράγματος. Ἡ σερβικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν δολοφόνων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνεπιτυχῆ προσπάθειάν της ὅπως σταματήσῃ τοῦτους εἰς τὰ σύνορα, ἄφησεν ἀνειδοποίητον τὸ διαδοχικὸν ζεύγος τῆς Αὐστρίας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του πρὸς τὸ ἀναπόφευκτον τέλος.

Ἡ σερβικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ κατέφερε τὸ ἔργον τοῦτο πλῆμμα ἐναντίον τῆς μοναρχίας τοῦ Δουνάβεως ἐὰν δὲν ἦτο ἐδεβαία ὅτι ἡ Ρωσσία ἐγκρίνει τοὺς σκοπούς της. Ἡ Ρωσσία ἐνεθάρρυνε τὴν Σερβίαν, τὴν ἄρηνε δὲ νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπολογίζῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Γαλλίας.

Αἱ ἐδαφικαὶ βλέψεις τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας

Ἡ συμμαχία μετὰ τῆς Γαλλίας καθίστατο ὁλονὲν στενωτέρα: τὰ δύο ταῦτα κράτη εἶχον ἐδαφικὰς βλέψεις, αἱ ὁποῖαι μόνον διὰ τοῦ πολέμου θὰ ἠδύναντο νὰ πραγματοποιηθῶσιν.

Ἡ θέλησις τῆς Ρωσσίας ὅπως ἐπεκταθῇ πρὸς τὴν Κων)πολιν, ἦτο γνωστὴ ἀπὸ παλαιοτέρων χρόνων. Ἀλλὰ τὸ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τῆς Ρωσσίας ἐν τῇ μέχρι τοῦ Ρήγου ἐπεκτασίν της. Ἡ ἐπαναπόκτησις τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης ἦτο τὸ ἀνεκπλήρωτον ὄνειρον τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, διὰ δὲ τὸν Πουανκαρὲ ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς πολιτικῆς του δράσεως.

Ἡ Ρωσσία ματαιώνει τὴν συμφωνίαν Γκρέϋ Λιχνόφσκυ

Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Γαλλία ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν των ὅτι τώρα ὁπότε ἦτο καὶ ἡ Ἀγγλία παρὰ τὸ πλευρόν των, εἶχον τὴν ὑπεροπλίαν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐθεώρησαν τὴν παρουσιασθεῖσαν κατ' Αὔγουστον εὐκαιρίαν ὡς μοναδικήν, καθ' ὅσον ἠγνόουν ἐὰν ἡ Ἀγγλία θὰ ἦτο σύμμαχός των καὶ κατὰ τὸ μέλλον.

Ἡ Ρωσσία μάλιστα ἐπέσπευσε τὴν κινητοποίησίν της διὰ νὰ προλάβῃ τὴν ἐνδεχομένην θελτίωσιν τῶν πραγμάτων κατόπιν τῆς συμφωνίας Γκρέϋ—Λιχνόφσκυ, ἥτις παρεῖχε πολλὰς πιθανότητας διὰ μίαν εἰρηνικὴν διευθέτησιν.

Ὁ Γκρέϋ ἠδύνατο ν' ἀποτρέψῃ τὴν σύρραξιν

Ὁ Γκρέϋ ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην. Ὅλοι αἱ πρὸς τοὺς συμμάχους συμβουλαί του εἰς τὴν εἰρήνην ἀπέλεπον· ἀλλ' ὑπεράνω τῆς εἰρήνης ἴσχυε δι' αὐτὸν ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις. Διαφορετικὰ δὲν θὰ παρέλειπε νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἀγγλίας ἐξηρτᾶτο ἐκ τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως τοῦ πολέμου καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον αὕτη μετέβαλε διὰ τῆς ἀκαίρου κινητοποιήσεώς της τὴν διπλωματικὴν κατάστασιν εἰς στρατιωτικὴν τοιαύτην, ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ συμμετεῖχε τῆς πανευρωπαϊκῆς συρράξεως.

Καίτοι ὁ Γκρέϋ ἐγνώριζεν ἀπὸ τῆς 25 Ἰουλίου ὅτι ἡ γενικὴ ρωσσικὴ κινητοποίησις ἦτο ἐπὶ θύραις, ἠδύνατο δὲ νὰ ὑποθέσῃ ποῖαι θὰ ἦσαν αἱ συνέπειαί της, ἐν τούτοις ἀπέφυγε νὰ προειδοποιήσῃ ὡς ἀνωτέρω τὴν Πετρούπολιν. Ἀντιθέτως μάλιστα διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἐξήλειψε σὺν τῷ χρόνῳ τὸν φόβον τῆς Ρωσσίας περὶ τῆς ἀγγλικῆς οὐδετερότητος. Ὁ λόρδος Νόρθκλιφ ὠνόμασε τοῦτο προδοσίαν, διότι ἐφρόνει ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἐκτὸς τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ἡ κινητοποίησις τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ἐχρησίμευσε διὰ τὴν Ρωσσίαν ὡς σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως.

Ὁ Τσῶρτσιλ, βεβαίως, εἶχεν εἰσηγηθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, πάντως ὅμως ὁ Γκρέϋ τὸ ἐνέκρινεν. Ὁ Γκρέϋ ἠδύνατο ν' ἀποτρέψῃ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἐὰν ἠπείλει τὴν μὲν Ρωσσίαν διὰ τῆς ἀγγλικῆς οὐδετερότητος, τὴν δὲ Γερμανίαν διὰ τῆς ἐξόδου τῆς Ἀγγλίας ἐκ τῆς οὐδετερότητος. Ἀλλ' ὁ Γκρέϋ ἐδεσμεύετο διττῶς: διὰ τῆς οὐδετερότητος ἠδυνάτει ν' ἀπειλήσῃ, διότι εἶχεν ἐξαρτήσει τὴν τιμήν του καὶ τὴν τιμὴν τοῦ λαοῦ του ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἀγγλίας εἰς πάντα πόλεμον, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ περιεπλέκετο ἡ Γαλλία, εἴτε δίκαιον εἶχεν αὕτη, εἴτε ἄδικον. Διὰ τοῦ πολέμου πάλιν δὲν ἠδύνατο ν' ἀπειλήσῃ τὴν Γερμανίαν, τοὐλάχιστον κατὰ τὸν ἔντονον καὶ κατηγορηματικὸν ἐκείνον τρόπον, ὁ ὁποῖος θὰ μετέτρεπε τὴν γερμανικὴν ἀντίλῃψιν, ὅτι ἡ Ἀγγλία, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπὸ ἐτῶν ἐπισήμους δηλώσεις της, εἶχε πλήρεις ἐλευθερίαν νὰ δράσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἡ μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ Γαλλίας φιλία τῆς Ἀγγλίας ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ πάσῃ θυσίᾳ

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν νέων ἀγγλικῶν δοκουμέντων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον, οὐδόλως ἀμφιβάλλω περὶ τῆς πραγματικῆς ἐπιθυμίας τοῦ Γκρέϋ, ὅπως ἐπιτύχῃ μίαν εἰρηνικὴν διευθέτησιν. Ἀλλ' ὅπισθεν τοῦ Γκρέϋ ἵστατο οἱ permanent officials οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον τί ἐπεδίωκον καὶ οἱ ὁποῖοι ἠμπόδιζον τὸν Γκρέϋ νὰ προδῇ εἰς ἐν ἀποτελεσματικὸν πλησίον τῆς Ρωσσίας διάδημα. Ἡ φιλία τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ πάσῃ θυσίᾳ, ἔστω καὶ ἐπὶ θυσίᾳ τῆς εἰρήνης ἀκόμη. Ἐν τέλει δὲ ἦτο καθ' ὅλα εὐνοϊκὴ ἡ παρουσιαζομένη περίστασις, ἐφ' ὅσον αὕτη παρεῖχε—εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ κανονίσῃ τὰς μετὰ τοῦ ναυτικοῦ ἀντιπάλου της διαφορές της.

Ἐὰν ὁ Γκρέϋ ἠσθάνετο ἑαυτὸν ὑποχρεωμένον, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας συμφωνίας καὶ τὰς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γενομένας συζητήσεις, νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν ἐναντίον τῆς Γερμανίας, τοῦτο δὲν ἐξυπακούει, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὅτι ἔπρεπε ν' ἀρνῆσῃ ἐλευθέρους τοὺς δύο συμμάχους του, ὅπως ἐκλέξουν τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου.

Τὶ εἶχεν εἴπει ὁ πατὴρ τῆς Τριπλῆς Ἀντάντ

Ὁ σὲρ Θωμᾶς Μπάρκλεϋ, ὁ ἐπονομαζόμενος πατὴρ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, γράφει εἰς τὰ κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1914 δημοσιευθέντα «Ἀπομνημονεύματά» του, ὅτι τοῦ ἔτεθη κάποτε τὸ ἐρώτημα, ἐὰν δὲν ἐλυπεῖτο κἄποτε ἐλέπων ὅτι ἡ Entente cordiale ἀπὸ ὄργανον τῆς εἰρήνης ἠπείλει νὰ καταστῇ ὁ μεγαλύτερος της κίνδυνος. Καὶ ὁ Μπάρκλεϋ ἀπήντησε. «Τὸ ὅτι ἡ Ἀντάντ ἔχασε τὴν ἔνοιάν της, τυγχάνει ἀναμφισβήτητον... Εὐτυχῶς ὅμως ἐπεκράτησαν ψηφάλαι σκέψεις... Σήμερον διαβλέπουν ὅλοι ὅτι οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἀναμένεται ἐκ τῆς ἀναμοχλεύσεως τῶν διαφόρων ἐθνικῶν ἀντιθέσεων... Τυγχάνει τοῖς πᾶσιν αὐτονόητον ὅτι θὰ ἦτο ἀνοησία ἐν διάδημα, θέτον ἐν κινδύνῳ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην».

Παρ' ὅλα ταῦτα, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπισήμων ἀγγλικῶν δοκουμέντων, γνωρίζομεν πλέον καλῶς ὅτι ἐναντίον τῆς ἀναμοχλεύσεως τῶν διαφόρων ἀντιθέσεων οὐδὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ. Διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν μάλιστα τοὺς ἰδίους λόγους τοῦ κομμητος Μοντγέλας, «παρὰ τῷ γαλλοφίλῳ Γκρέϋ ἔδρων εἰς ρωσσόφιλος ὑφυπουργός, ὁ Νίκολσον, καὶ εἰς ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς Γερμανίας, ὁ ὑφυπουργὸς Κρόοβ.

Ὁ Μόλτκε δὲν ἐπίστευεν εἰς τὴν νίκην τῶν γερμανικῶν ὅπλων

Ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τῆς Γερμανίας; Ἐν πρώτοις: ἡ κατηγορία ὅτι τὸ γερμανικὸν στρατιωτικὸν κόμμα παρεσκεύασεν ἐπιμελῶς τὸν πόλεμον, δὲν μᾶς τρομάζει πλέον, ἀφ' ὅτου ἀπεδείχθη ἀναμφισβητήτως ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου φὸν Μόλτκε ἦτο κατὰ βάθος εἰρηνόφιλος, ἄνευ ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τὴν ἱκανότητά του καὶ ἄνευ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ Γερμανία ἦτο εἰς θέσιν νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Ἐδίστασεν ἐπὶ μακρὸν μέχρις ὅτου πεισθῇ, χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ὅπως εἰσηγηθῇ παρὰ τῷ Κάϊζερ τὴν γενικὴν κινητοποίησιν.

Ἔν λάθος τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς

*Τοῦτο ὅμως τυγχάνει βέβαιον: ὅτι εὐθυνόμεθα διὰ τὴν προσχώρησιν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Συνεννόησιν. Ἡ προσχώρησις αὕτη ὀφείλεται εἰς ἔλλειψιν πολιτικοῦ ἐνστίκτου ἐκ μέρους μας. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἀγγλία θὰ συνεμάχει μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας, ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἠσθάνετο ἑαυτὴν ἀπειλουμένην ἐκ τῆς γερμανικῆς ναυτικῆς πολιτικῆς. Ἀσφαλῶς ἡ ναυπήγησις γερμανικῶν θωρηκτῶν ὠφείλετο εἰς τὸν Κάϊζερ, ἡ ἔκδηλος καὶ δεδοκιμασμένη εἰρηνοφιλία τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο νὰ τεθῇ ἐν ἀμφιβόλῳ. Ὁ Κάϊζερ δὲν ἔβλεπεν εἰς τὸν στόλον ἐκεῖνον εἰμὴ μόνον μίαν ἔνδειξιν τῆς γερμανικῆς δυνάμεως, ἡ δὲ χαρά του διὰ τὴν ὕπαρξίν του ἦτο ἐντελῶς ἄσχετος πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ. Τὸ ὅτι ὅμως ἡ Ἀγγλία θὰ ἠσθάνετο ἑαυτὴν ἀπειλουμένην ἐκ τῆς διαρκῶς αὐξανομένης ναυτικῆς δυνάμεως τῆς Γερμανίας, ἦτο ἀναπόφευκτον. Τὸ ἄσθημα τοῦτο τοῦ κινδύνου ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐνισχυθῶσιν οἱ ἐχθρικὸς πρὸς τὴν Γερμανίαν διακείμενοι παράγοντες τόσον παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὅσον καὶ παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἂν ἤσαν δεδικαιολογημένοι ἢ ὄχι οἱ φόβοι τῆς Ἀγγλίας ε

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 250	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΓΙΑΠΤ. 3
ΕΞΑΜΗΝΟ » 130	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ 3

Ούδεμία απόδειξις πληρωμής είνε έγκυρος εάν δεν φέρη την υπογραφήν του διαχειριστού της «Πρωϊάς» κ. Δ. Παπαγιαννου και την σφραγίδα της εφημερίδος.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Η ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Όσους καί αν ή πάρουμε, γράφει κάποιος ή χρήσις της αυτοκινήτου αποδεικνύει δεν είνε πράγμα τόσον κοστοβόρο όσον φαίνεται. Αιδοιοίστε δα ή καθ' υπερβολή ίσως είνε ή φροντίς των πιεφών μας αλλά καί τών μηχανικών μας δεινόνων, τα ολ' «τόσον τών μηχανών μας' ίδια δεν είνε τόσον βόρεια μ' αν δούσε θα ήν καταφανές. Μία κυρία Λεγε πρωτίς!

— Χαίρε κύριε μά ιδιαίτερη ιμέρα σαφώ!

— Δράκαβε!

— Λυθήκατε σιά αυτοκίνητο μου λιά τόν σαφώ γιά μά μία στόν Πειραιά νά μάσω μία κόρη μου. Λιά κι μά πήρε σιά Δάνεια κι έκανε μά κατιδάκι σιά Φάληρο ένου ξεφυγά.

Δηλαδή ή κυρία θέλαμε περίπατο γίνε. — Δαβίτιστε τις ζωή!

Τόρα θάνεν κι μ' πούρα τά κακά τού αυτοκίνου! !! Τό τόνιστμα. Πρέπει δά κά τόν κιμάλιο τής Ιδιοκτησίας νά τόν κάμουν μαζί μ' ένα σιβρίζι ενυχλήσεις τά σπάν

για τους πού τρανσζόνενι έτσι δέι δρες. Επίσης τό αυτόκινήτο φέγνει... ένα μεγάλο δίκτυο κόστους καί χωρίς ενδιαφέρον γιά τόν κόσμο. Ο κόσμος δεν τόν ενδιαφέρει, ένα τρόπο καί τόν ενδιαφέρει μόνο ένα μέρος τών μηχανικών μας καί τών ιδιοκτητών αυτοκινήτων. Αλλά τί κάνει ένας τρόπος τών μηχανικών μας καί τών ιδιοκτητών αυτοκινήτων; Ο κόσμος δεν τόν ενδιαφέρει

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ Μ. ΑΝΤΑΝΤ

ΔΕΝ ΕΝΕΧΕΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ

Η ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΘΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΘΗ ΕΙΣ ΑΠΛΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ ΑΠΟΨΕΩΝ

ΤΑ ΠΕΡΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟΩΡΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ Σερβικοὶ κύκλοι, μετὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν τροπὴν ἣν ἔλαβεν ἡ μετὰ τῆς Ἰταλίας διαφορά, δὲν ἀποδίδουν μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς προσεχοῦς Διασκέψεως τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ.

Πράγματι ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι τὸ Ἰταλοσερβικόν, μετὰ τὴν ἐλπιζομένην διευθέτησίν του, δὲν θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Διάσκεψιν. Κατόπιν τούτου τὰ κύρια ἐναπομένοντα θέματα εἶνε ἡ στάσις τῶν τριῶν κρατῶν ἔναντι τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς Βαλκανικῆς καταστάσεως.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι συμφωνία θὰ ἐπιτευχθῇ, καθ' ὅσον τὰ μέλη τῆς Μ. Ἀντάντ ἐμπνέονται ὑπὸ διαλλακτικῶν διαθέσεων ἔναντι τῆς Οὐγγαρίας.

Ἐν σχέσει ὅμως πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν Βαλκανίων, οἱ Σερβικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ Διάσκεψις δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ πέραν μιᾶς ἁπλῆς ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων.

Οὕτω τὰ γραφόμενα ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ ἰδίως τύπου περὶ συζητήσεων διὰ τὴν σύναψιν Βαλκανικοῦ συμφώνου κρίνονται ὡς λίαν πρόωρα. Ἡ λῆψις ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Διασκέψεως δέον νὰ θεωρῆται λίαν ἀπίθανος.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Τηλεγραφικῶς). — Αὔριον (σήμερον) θὰ παρατεθῇ μέγα πανηγυρικὸν γεῦμα ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ρουμανικῆς ἀνεξαρτησίας.

Τὸ γεῦμα θὰ παρατεθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Διαμάντη. Πιθανῶς θὰ παρακαθήσῃ καὶ ὁ κ. Μπριάν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναμένεται ὅτι θὰ ἐκφωνηθῇ λόγος ὑπὸ τοῦ κ. Μπριὰν ἀπαντῶντος εἰς τὸν κ. Διαμάντην, οὕτως ὥστε τὸ γεῦμα νὰ προσλάβῃ μορφὴν πολιτικῆς ἐκδηλώσεως, πρὸς διατράνωσιν τῆς στενότητος τῶν γαλλορρουμανικῶν σχέσεων.

ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 8. (Τηλ.).—*Ἐξακολουθοῦν αἱ συστάσεις τῶν διαφόρων ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅπως χαρίσῃ εἰς τὰς ἐυρωπαϊκὰς χώρας τὰ πρὸς τὴν Ἀμερικὴν χρέη των.*

Σχετικῶς ὑπάρχουν πληροφορίαι, καθ' ἃς ὑπισθεν τῆς κινήσεως ταύτης φαίνεται ὅτι κρύπτονται ὠργανωμέναι ἐνέργειαι ἐνδιαφερομένων Κρατῶν καὶ ἰδίως τῆς Γερμανίας, ὡς καὶ τραπεζικῶν καὶ βιομηχανικῶν ὁμίλων ἐπιδιωκόντων τὴν τοποθέτησιν τῶν μεγάλων κεφαλαίων των εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χρηματαγοράς.

ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΑΦΡΙΚΑΝΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Ἀσύρματος).—Ἡ Βορειοαφρικανικὴ διάσκεψις ἤρχισε χθὲς εἰς Ἀλγέριον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Βιολέτ, διοικητοῦ τοῦ Ἀλγερίου, τοῦ κ. Στὴγκ ἁρμοστοῦ τοῦ Μαρόκου μὲ πρόγραμμα τὴν παρασκευὴν τῆς ἑνώσεως τῆς βορείου Γαλλικῆς Ἀφρικῆς.

ΚΑΙ Η ΣΟΥΗΔΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Πρακτ. Χαβᾶς)—Τὴ λεγαφοῦν ἐκ Στοκχόλμης, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὴν κατασκευὴν δύο ἀντιτορπιλλικῶν, τριῶν ὑποδυχίων καὶ ἑνὸς μεταγωγικοῦ ἀεροπλάνων.

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΚΤΗΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 (Ἀσύρματος). — Τὸ «Οὐήκλυ-Ντιτσπάτς» ἀγγέλλει ὅτι ὁ Βασιλεὺς Φουὰτ θὰ ἐπωφεληθῇ τῆς προσεχοῦς διαμονῆς του εἰς Ἀγγλίαν ὅπως ζητήσῃ ἵνα ἡ Αἴγυπτος κατασχῇ αὐτόνομος κτῆσις.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐργατικὴν συγκέντρωσιν ἐγένετο θορυβώδης συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν συλλήψεων καὶ τῶν διαταχθεισῶν ἀπελάσεων ἐργατῶν. Οἱ ἐργάται ἠπείλησαν ὅτι θὰ κάμουν χρῆσιν βίας εἰς περίπτωσιν νέων διώξεων. Διὰ ψηφίσματος τὸ ὁποῖον συνέταξαν ζητοῦν τὴν ἐπάνοδον τῶν ἐξορίστων καὶ τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν καπνεργατῶν. Μετὰ τὴν συζήτησιν· οἱ συγκεντρωθέντες ἀπεπειράθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς φυλακὰς διὰ ν' ἀπελευθερώσουν τοὺς κρατουμένους, ἐμποδισθέντες ὅμως εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, κατηυθύνθησαν ἐν διαδηλώσει εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον.

ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΓΗΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ κ.κ. Μπακάλμπασης καὶ Καλεύρας μεταβάντες εἰς Κιούταιοι διεπίστωσαν, ὅτι ἡ κατάστασις συνεπεία τῶν ἀναφυεισῶν διαφορῶν μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων σχετικῶς πρὸς τὴν τοποθεσίαν τοῦ σινοικισμοῦ ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀποχωρήσαν, ἀπειλουμένης σοβαρᾶς συρράξεως. Συνεπείᾳ τούτου ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως ἀμέσου ἀποφάσεως, ἥτις θὰ ληφθῇ τὴν Τρίτην ἐπανερχομένου ἐνταῦθα τοῦ κ. Μπακάλμπαση.

Ο κ. ΚΙΡΚΟΣ ΕΙΝΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἀφιχθεὶς ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κίρκος ἐρωτηθείς, ἐξέφρασεν ἀμφιβολίας διὰ τὸ ἐάσιμον τῶν πληροφοριῶν περὶ διαλύσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὑπάρχουσα διαφορὰ ἀντιλήψεων θὰ διευθετηθῇ καθ' ὅσον ὑπάρχει τρόπος μέσης λύσεως τόσον τοῦ νομαρχιακοῦ ὅσον καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς εἶπεν, ὁ κ. Τσαλδάρης ἀκολουθεῖ γραμμὴν ἐκφεύγουσαν τῆς γενικῆς συμφωνίας.

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 8 (Τηλεγρ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λισσαβόνος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Πορτογαλλίας θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον νομοσχέδιον περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ πορτογαλλικοῦ στόλου.

Τὸ νομοσχέδιον προβλέπει περὶ ναυπηγήσεως τριάκοντα πολεμικῶν νεωτάτου τύπου ἐν οἷς καὶ 2 καταδρομικῶν ἐκτοπίσματος 8000 τόννων.

ΑΘΛΟΙ ΝΑΥΤΟΥ

Ὁ ναύτης Γ. Ξένος, σωφὲρ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν μεταβὰς προχθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸ ζυθεστιατόριον «Ὄασις» κάτωθι τῆς «Ἀλάμπρας» ἔνθα ἐδίδετο χορός, ἀτήγαγε διαίως βοηθούμενος ὑπὸ 5 στρατιωτῶν, τὴν δεσποινίδα νεάνιδα ὀνόματι Καίτην. Ὁ σωφὲρ προηγουμένως ἐδημιούργησεν ἐπεισόδιον τὸ αὐτὸ κέντρον καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοφώρῳ Πταισματοδικείου εἰς κράτος χρόνιον.

Ο ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατηρτίσθη διάταγμα περὶ καθορισμοῦ διὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος 1927—1928 τοῦ ποσοστοῦ κλπ. τοῦ προσθέτου φόρου ὅστις ἐπεβλήθη ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων δυνάμει τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1925 πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ὑδρεύσεως.

Διὰ τοῦ διατάγματος ὁρίζεται ὅτι ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς τῆς ἀνωτέρω φορολογίας αὐξάνεται εἰς 12 ο)ο ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν οἰκοδομῶν.

Εἰς τὸν πρόσθετον τοῦτον φόρον ὑπάγονται:

α' αἱ ὑποκείμεναι εἰς τὴν ἀναλυτικὴν φορολογίαν οἰκοδομαὶ τῆς α' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

β' αἱ ἀπαλλασσόμεναι τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας νεόδμητοι οἰκοδομαί.

γ' αἱ ἀφορολόγητοι δυνάμει τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας» ἰδιοκατοικούμεναι.

δ' αἱ ὑπεκμισθούμεναι οἰκοδομαί.

Τὰ ἐκμισθούμενα γήπεδα ὑπάγονται εἰς τὴν ἄνω φορολογίαν.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ προσθέτου τούτου φόρου ἐνεργεῖται εἰς τὰς αὐτὰς δόσεις καὶ προθεσμίας, εἰς ἃς καταβάλλεται καὶ ὁ κύριος φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ ΤΣΙΑΜΠΟΥ

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, ἡ τελευταία μακρὰ συνεργασία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης συναδέλφου του κ. Ἀγγελοπούλου, ἤτο σχετικὴ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κυπρίου ἐγκλήματου Τσιάμπου.

Ἡ ἐνταῦθα ἀγγλικὴ Πρεσβεία ἐπμένει, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν ἄποψιν περὶ ἐκδόσεως τοῦ Τσιάμπου εἰς τὴν Κυπριακὴν Κυβέρνησιν, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπηύθυνε εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπανειλημμένα ὑπομνήματα.

Ἐν τούτοις τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἔχει ἰδὴν γνώμην ὅτι διὰ διαφόρους λόγους, σχετιζομένους πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ἐκδόσεως καὶ τὴν ἰδιόρρυθμον ἀπὸ ἀπόψεως διεθνοῦς δικαίου θέσιν τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου, ἡ ἔκδοσις αὕτη δὲν θὰ ἐδικαιολογεῖτο. Πιθανότατα δὲ ἡ ὑπόθεσις θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, ὅπως ἐκδόσῃ ἠτιολογημένην ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΔΙΑΛΛΑΚΤΙΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΘΑ ΠΑΡΕΜΒΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ κ.κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΚΑΙ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΙ Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ

Κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, ἡ κρατοῦσα μεταξὺ τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων ἐντύπωσις περὶ ἀποσοβήσεως τῆς λανθανούσης κυβερνητικῆς κρίσεως—ἐντύπωσις ἐνταθεῖσα ἀπὸ χθὲς, ἄνευ εἰδικῶν ὅμως δεδομένων—ἐμπνέεται καὶ ἐκ τῶν γνωσθεισῶν διαλλακτικῶν διαθέσεων ἑνὸς τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν καὶ συγκεκριμένως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ ἐπιχειρήσῃ, πρὸ τῆς ἐν συσκέψει συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, νὰ ἐξασφαλίσῃ διαλλακτικωτέραν ἢ μέχρι τοῦδε τὴν παράστασιν τῶν ἡγετῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, ἐπιζητῶν συγχρόνως ἔδαφος συμβιβασμοῦ τῶν ἑκατέρωθεν ἀντιλήψεων ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ κυρίως ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἄλλως τε ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ βολιδοσκοπήσῃ καὶ ἰδιαιτέρως τὸν κ. Καφαντάρην καὶ τὸν κ. Παπαναστασίου.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας τῶν ἰδίων κοινοβουλευτικῶν κύκλων, ἡ προβλεπομένη μεσολάβησις αὕτη τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἄσχετος πρὸς ὡρισμένους ὑπὸ σκέψιν πολιτικοὺς «ἐλιγμοὺς» τοῦ ἡγέτου τῶν Συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν, περὶ ὧν ἐγράφη ἤδη, καὶ πρὸς τὴν εὐόδωσιν τῶν ὁποίων δὲν εἶναι καθόλου ἐξυπηρετικὴ ἡ ἀπειλουμένη διάλυσις τῆς Οἰκουμενικῆς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ

Οὐδεμία ἐσημειώθη, οὔτε καὶ χθές, ἐξέλιξις εἰς τὴν ἀπὸ τριημέρου σεβοῦσαν κυβερνητικὴν κρίσιν. Ὡς μόνον νέον στοιχεῖον προσετέθη ἡ ἐπαύξησις τῆς δυσφορίας τοῦ κ. Τσαλδάρη διὰ τὴν παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν. Ὁ κ. Τσαλδάρης εἶχε προφανῶς ἀπὸ τῆς τελευταίας συναντήσεως τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπρόκειτο χθὲς νὰ συγκληθῇ εἰδικὴ σύσκεψις αὐτῶν διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ στρατιωτικοῦ κυρίως καὶ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Μετ' ἐκπλήξεως δὲ διεπίστωσε καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς συσκέψεως ταύτης, ἀποτελοῦσαν καὶ αὐτὴν χαρακτηριστικὴν ἐκδήλωσιν τῶν παρελκυστικῶν διαθέσεων τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν.

Κατόπιν τούτου, ὁ κ. Τσαλδάρης ὡς ἐδήλωσε χθὲς τὴν νύκτα θὰ ἐπισκεφθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἵνα ζητήσῃ σαφεῖς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξηγήσεις.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ἐκθέσῃ ἅπαξ ἔτι πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην τὴν κατὰ τὴν ἀντίληψίν του ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἄρσεως τῆς ἐκκρεμότητος, διευκρινίζων καὶ τὰς σχετικὰς τελικὰς ἀπόψεις του ὡς πρὸς τὴν ἐν τῇ Κυβερνήσει θέσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Κατὰ τὰς ἀνακοινουμένας πληροφορίας, ὁ κ. Τσαλδάρης ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἀποχωρήσῃ τῆς Κυβερνήσεως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μέχρι τῆς Τετάρτης δὲν γίνῃ ἔναρξις τοῦ τερματισμοῦ τῆς ὑφισταμένης ἐκκρεμότητος, ἐκδηλουμένη κατ' ἀρχὴν διὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἐπανειλημμένως ἀναβληθείσης εἰδικῆς συσκέψεως τῶν ἡγετῶν πρὸς λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, μεταβολὴ τῶν ἐν προκειμένῳ ἀποφάσεων τοῦ κ. Τσαλδάρη δὲν ἐμφανίζεται πιθανὴ εἰμὴ μόνον ἐφ' ὅσον θὰ ἐπεβάλλετο ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ θὰ ἐξεδηλοῦτο πραγματικὴ διάθεσις διὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ἐκκρεμότητος, ὁπότε αἱ σχετικαὶ μεταξὺ τῶν ἡγετῶν συζητήσεις θὰ ἤγοντο εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ στρατιωτικοῦ κυρίως καὶ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ συνεζητοῦντο αἱ λεπτομέρειαι ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐν πνεύματι ἀπολύτου ἐκτιμήσεως τῆς πραγματικότητος καὶ τῶν σημερινῶν συνθηκῶν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Η ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Ἐν συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω, ἐξ ἐγκύρων ἀνακοινώσεων, πληροφοριῶν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς σκόπιμος ἡ ἀναγραφεῖσα εἰς χθεσινὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα εἴδησις καθ' ἣν «ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος φαίνεται ἠδη περιορίζων τὰς ἀξιώσεις του περὶ μεταβολῆς τῶν πορισμάτων τοῦ συμβουλίου ἐπαναφορᾶς εἰς λεπτομερειακὰ τινα ζητήματα».

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ γραφέντα περὶ διαλλακτικῶν διαθέσεων ὡρισμένων μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος παρέχεται ἁρμοδίως ἡ πληροφορία ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δὲν τίθεται ζήτημα ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν προβλημάτων, ὥστε νὰ χωρῇ διαλλακτικότης ἢ ἀδιαλλαξία εἰς τὰς σχετικὰς ἀπόψεις τῶν βουλευτῶν. Τὸ ζήτημα ἔγκειται εἰς τοὺς ἐκ τῆς παρατεινομένης ἐκκρεμότητος ὑρισ ἀμένους κινδύνους εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων εἶναι σύμφωνοι πάντες οἱ βουλευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀσχέτως ἂν τινὲς ἐξ αὐτῶν διατηροῦν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα τῆς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἀποχωρήσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκ τῆς Κυβερνήσεως

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

Εἰς τὴν σημερινὴν συνάντησιν τοῦ κ. Τσαλδάρη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀποδίδεται ἰδιαζουσα σημασία, ἐφ'ὅσον ἐκ τῶν ἐμμέσων ἀποτελεσμάτων αὐτῆς θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐκδήλωσις τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων τοῦ ἡγέτου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, ὡς ἐγράφομεν καὶ χθές, δὲν θὰ βραδύνῃ πέραν τῆς Τετάρτης, ὁπότε θὰ ἔχουν ἐπανέλθει ἐκ Δελφῶν οἱ ἀναχωρήσαντες χθὲς τὴν νύκτα πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Μιχαλακόπουλος. Χάριν τῆς ἀμέσου συγκροτήσεως τῆς σχετικῆς συσκέψεως τῶν ἀρχηγῶν μεταύριον Τετάρτην, ὁ κ. Τσαλδάρης προτίθεται ν' ἀναβάλῃ τὸ εἰς Ἀράχωβαν ταξείδιόν του ὅπου ἐπρόκειτο νὰ παραστῇ εἰς τὰς ἑορτὰς εἰς μνήμην τοῦ Καραϊσκάκη.

Ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς συσκέψεως ταύτης καὶ τῶν πορισμάτων αὐτῆς θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἐν τῇ Βουλῇ πρόκλησις σχετικῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ, κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης ἡμέρας κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΑΝΑΒΟΛΩΝ

Κατὰ νυκτερινὰς ἐξ ἐγκύρων πηγῶν πληροφορίας, ὑπὸ τῶν κύκλων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἡ εὐθύνη τῆς γενικῆς ἐκκρεμότητος τῶν ὑπὸ κρίσιν ζητημάτων ἀποδίδεται ἐν μέρει εἰς τὴν ἐλλειψιν πρωτοβουλίας καὶ ἐπιβολῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀναφερομένων κύκλων ὤφειλεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης διαμαρτυρίας τοῦ κ. Τσαλδάρη νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀξιωθεῖσαν σύσκεψιν τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, ὁπότε ἡ ἐκ τῆς ἐκδηλωθείσης διαφορᾶς ἀντιλήψεων ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ κυρίως ζητήματος ἐπιπλοκὴ δὲν θὰ προσελαμβάνεν οἵας προσέλαβε σήμερον πολιτικὰς διαστάσεις.

Εἰδικῶς δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιπλοκῆς ταύτης,—καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ὡς ἄνω ἀντιλήψεων,—οἱ Λαϊκοὶ βουλευταὶ δὲν ἀποκλείουν τὴν πιθανότητα εὐρύνσεως τῶν ἐνδοκυβερνητικῶν διαφορῶν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, αἱ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπόψεις των εἶνε εἰπεῖν ποτε ἐναντίαι πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν νέων φορολογιῶν.

ΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατηρτίσθη νομοσχέδιον περὶ εὑρέσεως ἐργασίας καὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας τῶν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν καὶ ὑπηρετῶν.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἄνεργος θεωρεῖται πᾶς ὑγιὴς ὑπάλληλος, ἐργάτης ἢ ὑπηρέτης ἀναιτίως μὴ δυνάμενος νὰ κερδίσῃ κατὰ τρόπον, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, μὴ ὑίγοντα τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἀξιοπρέπειαν ἢ μὴ καθιστῶντα δυσχερῆ τὴν ἐπὶ τὸ κύριον αὐτοῦ ἐπάγγελμα ἐπάνοδον, τὰ δύο πέμπτα ἐκείνων τὰ ὁποῖα κερδίζουν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πνευματικῶς καὶ σωματικῶς ὑγιᾶ πρόσωπα τῆς αὐτῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως.

Ἐργοδόται, ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται θεωροῦνται οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν νόμον «περὶ ἀποπείρας συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτητικῆς ἐπιλύσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἀναφυομένων μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν, ἢ ὑπαλλήλων». Ὡς ὑπηρέται θεωροῦνται τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐπ' ἀντιμισθίᾳ καὶ κατὰ κύριον χαρακτῆρα ὑπηρετικὰς ἐν γένει ὑπηρεσίας.

Σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ἡ καταπολέμησις καὶ περιστολὴ τῆς εἰς διαφόρους ἐπαγγελματικοὺς κλάδους ἀνὰ τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς χώρας ἢ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἐπιδηλουμένης ἐκάστοτε ἀνεργίας διὰ τῶν κάτωθι μέτρων:

α' Διὰ τῆς μεσολαβήσεως πρὸς τοποθέτησιν εἰς ἐργασίας ὑπαλλήλων, ἐργατῶν, ὑπηρετῶν καὶ διὰ τῆς καθ' ὁμοιον τρόπον ἐπιδιώξεως καταλλήλου κατανομῆς τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας πρὸς ἐπίτευξιν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐξισώσεως μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας ἐν αὐτῇ.

β' Διὰ τῆς δημιουργίας εὐκαιριῶν προσφόρου ἀπασχολήσεως τῶν ἐκάστοτε ἀνέργων καὶ τῆς ὀργανώσεως σειρᾶς μαθημάτων πρὸς μετεκπαίδευσιν ἢ προσανατολισμὸν εἰς ἄλλους ἐπαγγελματικοὺς κλάδους τῶν προσώπων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ἐπαγγέλματα περιοδικῶς πληττόμενα παρὰ τῆς ἀνεργίας.

Εἰς τὰ εἰς μετεκπαίδευσιν ὑποβαλλόμενα πρόσωπα δύναναι διὰ τὸν πρὸς τοῦτο ἐκδιδομένων ἐκάστοτε διαταγμάτων νὰ παρέχωνται ἡμερήσια ἢ μηνιαῖα ἐπιδόματα μετεκπαιδεύσεως.

γ' Διὰ τῆς συλλογῆς καὶ ἀνακοινώσεως εἰς τὰ ἐν μεταναστευτικῇ κινήσει εὑρισκόμενα πρόσωπα καὶ ἐν γένει τοὺς ἐνδιαφερομένους πληροφοριῶν περὶ τῶν ἀντιμισθιῶν καὶ τῶν λοιπῶν